

men dette vil være en omstændelig og ofte upraktisk fremgangsmåde.

I stk. 1 foreslås det, at bortledning af grundvand eller anden sænkning af grundvandsstanden i forbindelse med bygge- og anlægsarbejder, gravning af ler, grus, brunkul, kridt m. v. som hovedregel ikke må ske, uden at der er meddelt tilladelse efter loven. Da formålet med bestemmelsen er at bevare grundvandsforekomster i almindelighed, foreslås det, at tilladelsen som regel skal meddeles af amtsrådet. Hvis bortledningen m. v. antages højst at udgøre 5.000 m³ vand årligt, skal tilladelsen dog meddeles af kommunalbestyrelsen.

En tilladelse kan på sædvanlig måde forsynes med vilkår, og det kan komme på tale at stille vilkår om afhjælpende foranstaltninger, således som det er nævnt i den gældende lovs § 35. En forudsætning herfor må dog være, at der ikke opstår særlige retlige spørgsmål omkring den afhjælpende foranstaltning. Hvis bortpumpningen fra en virksomhed gør en nærliggende brønd eller boring til en enkelt ejendom uanvendelig, og ejendommens ejer af denne grund ønsker indlagt vandværksvand, kan det således være rigtigt at lade ejeren sørge for den nye vandforsyning og lade spørgsmålet om, i hvilket omfang udgifterne ved den nye vandforsyning skal betales af virksomhedens ejer, afgøre ved en erstatningssag efter forslagens § 28.

I stk. 2 undtages visse bortledninger fra kravet om tilladelse efter stk. 1. Bestemmelsen omfatter for det første nogle midlertidige bortledninger, nemlig bortledning af højst 2 års varighed, når bortledning i hvert af disse år må antages at omfatte højst 100.000 m³ grundvand, og når der ikke ligger større grundvandsindvindingsanlæg inden for 300 m fra bortledningsanlægget. Dette vil bl. a. betyde, at de fleste anlæg til bortpumpning af grundvand under støbning af bygningsfundamenter vil falde uden for tilladelsessystemet. Tilladelse skal endvidere ikke være nødvendig, hvis bortledningen foretages for at afværge forestående eller allerede opståede skader på bestående vej- og jernbaneanlæg.

Men en vandindvindingstilladelse kun under særlige omstændigheder kan tilbagekaldes eller ændres i tilladelsens gyldighedsperiode, foreslås det i stk. 3, at en tilladelse til bortledning m. v. altid kan tilbagekaldes eller ændres uden erstatning, hvis de forudsætninger, som lå til grund for afgørelsen, viser sig urigtige eller ændres væsentligt. Baggrunden er, at virkningerne af en bortledningsordning kan være vanskelig at overse på forhånd. Eksempelvis kan det være, at man først på læn-

gere sigt bliver klar over, om de vandmængder, der bortledes, er af en sådan størrelsesorden, at vandet bør nyttiggøres.

Efter stk. 4 omfattes sænkning af grundvandsstanden, der foretages i dyrkningsøjemed efter vandløbsloven, ikke af reglerne i stk. 1-3. Det drejer sig dels om den dræning til bestående vandløb uden pumpning, som kan foretages uden tilladelse, jfr. vandløbslovens § 3, stk. 1, dels om afvandingsanlæg gennem udpumpnings- og digeanlæg efter vandløbslovens §§ 51-61.

En tilladelse til bortledning m. v. bevirker ikke, at forholdet undtages fra anden lovgivning, der regulerer bortledningen. Dette er i stk. 5 udtrykkeligt udtalt med hensyn til byggelovgivningen.

Til § 27.

Ved bestemmelsen foreslås en særlig ordning for statslige bygge- og anlægsarbejder.

Til § 28.

Den foreslåede bestemmelse om objektivt erstatningsansvar for skader ved bortledning m. v. svarer til principperne i lovforslagets § 23 om erstatningspligt for skader, der forvoldes ved vandindvinding.

Efter gældende ret henhører erstatningsspørgsmål om bortledning m. v. under de almindelige domstole, og sagerne afgøres efter almindelige nabo-retlige regler. Det forekommer imidlertid naturligt, at spørgsmålene ligesom erstatningsspørgsmålene efter forslagens § 23 henhører under landvæsenstretterne, og dette foreslås i stk. 2.

I stk. 3 udtales det, at erstatningsreglerne i stk. 1 ikke omfatter anlæg, som er fritaget for at søge tilladelse på grund af undtagelsesreglen i § 26, stk. 4. Spørgsmålet om disse anlægs erstatningspligt må afgøres efter vandløbslovens regler. Anlæg, som er fritaget for at søge tilladelse på grund af undtagelsesreglerne i § 26, stk. 2, og § 27, omfattes derimod af erstatningsreglerne i stk. 1.

Til § 29.

Bestemmelsen viderefører den gældende lovs § 19, stk. 2, og § 25, som gør det muligt at påbyde, at et område, der hidtil har fået sin vandforsyning fra mindre anlæg, i reglen anlæg ved de enkelte ejendomme, går over til forsyning fra et større alment anlæg.

Den gældende lovs § 25 har været den praktisk vigtigste af lovens strukturelle bestemmelser. Den er anvendt i tilfælde, hvor man har ønsket at aflede spildevand fra sommerhusområder til nedslivningsanlæg og derfor har været nødt til at lade området forsyne med vand fra vandværk uden for